

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مجموعه قوانین مبارزه با مواد مخدر

تدوین:

گروه علمی مؤسسه آموزش عالی آزاد چتر دانش

انتشارات چتر دانش

۱۳۹۷

عنوان قراردادی	: ایران. قوانین و احکام Iran. Laws, etc
عنوان و نام پدیدآور	: مجموعه قوانین مبارزه با مواد مخدر/تدوین گروه علمی موسسه آموزش عالی آزاد چتر دانش.
مشخصات نشر	: تهران: چتر دانش، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری	: ۳۹۶ ص؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.
شابک	: ۹-۲۴۶-۴۱۰-۶۰۰-۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
موضوع	: مواد مخدر -- قوانین و مقررات -- ایران
موضوع	: Narcotic laws -- Iran
شناسه افزوده	: موسسه آموزش عالی آزاد چتر دانش. گروه علمی
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۷ ۱۳/۴/۴۰۴ KMH
رده بندی دیویی	: ۳۴۵/۵۵۰۲۷۷
شماره کتابشناسی ملی	: ۵۳۷۵۵۸۵

نام کتاب	: مجموعه قوانین مبارزه با مواد مخدر
ناشر	: چتر دانش
تدوین	: گروه علمی مؤسسه آموزش عالی آزاد چتر دانش
نوبت و سال چاپ	: اول - ۱۳۹۷
شمارگان	: ۱۰۰۰
شابک	: ۹-۲۴۶-۴۱۰-۶۰۰-۹۷۸
قیمت	: ۲۱۰۰۰۰ تومان

فروشگاه مرکزی: تهران، میدان انقلاب، خمیرری جاوید(اردیبهشت شمالی)، پلاک ۸۸
تلفن مرکز پخش: ۶۶۴۹۲۳۲۷ - تلفن فروشگاه کتاب: ۶۶۴۰۲۳۵۳
پست الکترونیک: nashr.chatr@gmail.com
کلیه حقوق برای مؤلف و ناشر محفوظ است.

سخن ناشر

رشته‌ی حقوق با تمام شاخه‌ها و گرایش‌هایش، به‌منزله‌ی یکی از پرطرفدارترین رشته‌های دانشگاهی کشور، تعداد فراوانی از دانشجویان علوم انسانی را به‌خود جلب کرده است؛ دانشجویانی که پس از تحصیل، وارد عرصه‌ی خدمت شده و در مناصب و جایگاه‌های گوناگون به ایفای وظیفه مشغول می‌شوند.

منابعی که در دانشکده‌های حقوق، مبنای کار قرار گرفته و تحصیل دانشجویان بر مدار آن‌ها قرار دارد، در واقع، مجموعه‌ی کتب و جزواتی هستند که طی سالیان متمادی چنان‌که باید تغییر نیافته و خود را با تحولات و نیازهای زمانه هماهنگ نکرده‌اند.

این، درحالی است که نیاز مبرم دانش‌پژوهان به مجموعه‌های پربار و سودمند، امری انکارناپذیر است. به‌این‌ترتیب، ضرورت تدوین کتب غنی و ارزشمند برای رفع نیازهای علمی دانشجویان رشته‌ی حقوق و نیز رشته‌های متأثر از آن، باید بیش از گذشته مورد توجه قرار گیرد؛ کتاب‌هایی که روزآمدی محتوای آنها از یک سو و تناسب آنها با نیاز دانش‌پژوهان از سوی دیگر، مورد توجه و لحاظ ناشر و نویسنده، قرار گرفته باشد.

مؤسسه‌ی آموزش عالی آزاد چتردانش، در مقام مؤسسه‌ای پیشگام در امر نشر کتب آموزشی روزآمد و غنی، توانسته است گام‌های مؤثری در همراهی با دانشجویان رشته‌ی حقوق بردارد. این مؤسسه افتخار دارد که با بهره‌مندی از تجربیات فراوان خود و با رصد دقیق نیازهای علمی دانشجویان، به تولید آثاری همت گمارد که مهم‌ترین دستاورد آن‌ها، تسهیل آموزش و تسریع یادگیری پژوهندگان باشد. انتشارات چتر دانش امیدوار است با ارائه‌ی خدمات درخشان، شایستگی‌های خود را در این حوزه‌ی علمی بیش از پیش به منصه‌ی ظهور برساند.

فرزاد دانشور

مدیر مسئول انتشارات چتر دانش

فهرست

بخش اول: قوانین.....	۹
قانون مبارزه با مواد مخدر مصوب ۱۳۷۶ با آخرین اصلاحات و الحاقات.....	۱۰
قانون مربوط به مواد روان گردان (پسیکو تروپ) مصوب ۱۳۵۴.....	۲۷
قانون منع کشت خشخاش و استعمال تریاک مصوب ۱۳۳۴.....	۳۵
قانون مربوط به اصلاح قانون منع کشت خشخاش و استعمال تریاک مصوب ۱۳۳۸.....	۳۷
قانون تشدید مجازات مرتکبین اصلی جرایم مندرج در قانون اصلاح قانون منع کشت خشخاش و اجازه موقوفی تعقیب و اجرای مجازات سایر مرتکبین جرایم مذکور مصوب ۱۳۴۸.....	۴۴
لایحه قانونی تشدید مجازات مرتکبین جرائم مواد مخدر و اقدامات تأمینی و درمانی به منظور مداوا و اشتغال به کار معتادین لایحه قانونی تشدید مجازات مرتکبین جرائم مواد مخدر و اقدامات تأمینی و درمانی به منظور مداوا و اشتغال به کار معتادین مصوب ۱۳۵۹.....	۴۶
قانون مجازات مرتکبین قاچاق تریاک «مصوب ۱۶ مرداد ماه ۱۳۰۷ شمسی».....	۵۳
لایحه قانونی راجع به اجازه خرید تریاک مورد نیاز معتادان مجاز کشور مصوب ۱۳۵۸.....	۵۶
قانون منع تهیه و خرید و فروش و مصرف نوشابه‌های الکلی و تریاک و مشتقات آن مصوب ۱۳۳۱.....	۵۷
قانون اجازه کشت محدود خشخاش و صدور تریاک مصوب ۱۳۴۷.....	۵۸
قانون استرداد اراضی واگذاری از زارعین معتاد به مواد مخدر مصوب ۱۳۴۷.....	۶۰
قانون انحصار دولتی تریاک «مصوب ۲۶ تیر ماه ۱۳۰۷ شمسی».....	۶۲
از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۳.....	۶۵
از قانون برنامه پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۴ - ۱۳۹۰)	

مصوب ۱۳۸۹.....	۶۷
از قانون برنامه پنجساله ششم توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۴۰۰ - ۱۳۹۶)	
مصوب ۱۳۹۶.....	۶۸
بخش دوم: آیین نامه‌ها.....	۷۱
آیین نامه اجرائی قانون اصلاح مبارزه با مواد مخدر مصوب ۱۳۷۷ ستاد مبارزه با	
مواد مخدر با اصلاحات بعدی، در اجرای ماده ۳۴ قانون اصلاح قانون مبارزه با	
مواد مخدر و الحاق موادی به آن مصوب ۱۳۷۶/۸/۱۷ مجمع تشخیص مصلحت	
نظام.....	۷۲
نحوه اجرای ماده هشت آیین نامه اجرایی قانون اصلاح قانون مبارزه با مواد	
مخدر مصوب سال ۱۳۷۷.....	۸۲
آیین نامه اجرایی مراکز مجاز درمان و کاهش آسیب اعتیاد به مواد مخدر	
وروانگردان‌ها موضوع تبصره یک ماده ۱۵ اصلاحیه قانون اصلاح قانون مبارزه	
بامواد مخدر مصوب ۱۳۹۱.....	۸۴
آیین نامه اجرایی مراکز نگهداری، درمان و کاهش آسیب معتادان موضوع	
ماده ۱۶ قانون مبارزه بامواد مخدر با اصلاحات و الحاقات بعدی.....	۹۰
آیین نامه کمیسیون عفو و تخفیف مجازات محکومین مصوب ۱۳۸۷.....	۱۰۰
فصل اول: تشکیلات.....	۱۰۰
فصل دوم: روش کار.....	۱۰۱
فصل سوم: مناسبت‌های عفو، تخفیف و تبدیل مجازات.....	۱۰۵
فصل چهارم: سیاست‌ها و شرایط عفو، تخفیف و تبدیل مجازات.....	۱۰۵
آیین نامه ضوابط تأسیس، انحلال و مدیریت مراکز درمانی و بازتوانی سوء	
مصرف کنندگان مواد (معتادان) مصوب ۱۳۸۱.....	۱۰۸
آیین نامه مراقبت بعد از خروج معتادان مصوب ۱۳۹۲/۸/۱۱.....	۱۲۸
آیین نامه مصرف اعتبار موضوع لایحه قانونی مربوط به تأمین اعتبار برای	
مبارزه با اعتیاد و درمان معتادان مصوب ۱۳۵۹.....	۱۳۳
آیین نامه اجرایی ماده «۱» قانون اجازه کشت محدود خشخاش و صدور تریاک	

مصوب ۱۳۴۷.....	۱۳۵
اصلاح آیین‌نامه اجرایی ماده (۱) قانون اجازه کشت محدود خشخاش و صدور	
ترباک مصوب ۱۳۴۸.....	۱۳۸
آیین‌نامه تعیین مرجع تشخیص اعتیاد موضوع ماده ۹ قانون کشت محدود	
خشخاش و صدور ترباک «مصوب ۱۳۴۸» (کمیسیونهای دادگستری و	
اصلاحات ارضی و بهداری مجلسین).....	۱۴۰
آیین‌نامه اجرایی موضوع مواد ۴ و ۵ و ۶ و ۷ قانون کشت محدود خشخاش و	
صدور ترباک «مصوب ۱۳۴۸» (کمیسیونهای دادگستری و اصلاحات ارضی و	
بهداری مجلسین).....	۱۴۲
آیین‌نامه اجرائی و طرز مجازات متخلفین از قانون منع کشت خشخاش و	
استعمال ترباک مصوبه آبان ماه ۱۳۳۴.....	۱۴۷
فصل اول- مقررات منع کشت	۱۴۷
فصل دوم: استفاده از اماکن عمومی برای استعمال مواد افیونی	۱۴۸
فصل سوم: درمان معتادین	۱۴۸
فصل چهارم: کمکهای فنی و مساعده و وام	۱۴۹
فصل پنجم: منع استعمال و غیره	۱۵۰
فصل ششم: وظائف مأمورین وظایف دولت	۱۵۱
فصل هفتم: سازمان مبارزه با ترباک	۱۵۲
آیین‌نامه پیشگیری از اعتیاد، درمان معتادان به مواد مخدر و حمایت از افراد	
در معرض خطر اعتیاد مصوب ۱۳۷۷.....	۱۵۳
آیین‌نامه اجرایی قانون استرداد اراضی واگذاری از زارعین معتاد به مواد مخدر	
مصوب ۱۳۴۸ کمیسیونهای اصلاحات ارضی و بهداری و دادگستری مجلسین	
.....	۱۵۹
آیین‌نامه مالی ستاد مبارزه با مواد مخدر	۱۶۲
آیین‌نامه تحدید ساخت و تنظیم و توزیع ادویه مخدره.....	۱۶۴
فصل اول: تعریفات	۱۶۴

فصل دوم: ورود و فروش ادویه مخدره	۱۶۵
فصل سوم: فروش و توزیع و استعمال ادویه مخدره	۱۶۵
فصل چهارم: مقررات ساخت ادویه مخدره	۱۶۹
فصل پنجم: مقررات جزائی	۱۶۹
فصل ششم: مقررات اداری	۱۷۱
آئین‌نامه مربوط به پرداخت حق‌الکشف کاشفین مواد مخدر و پاداش مامورین	۱۷۲
بخش سوم: کنوانسیون	۱۷۵
قانون الحاق به کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با قاچاق مواد مخدر و داروهای روانگردان مصوب ۱۳۷۰	۱۷۶
قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون مواد روانگردان مصوب ۱۳۷۷	۲۱۷
قانون الحاق دولت ایران به معاهده واحد مواد مخدر ۱۹۶۱ نیویورک با آخرین اصلاحات والحاقت پروتکل اصلاحی معاهده واحد مواد مخدر سال ۱۹۶۱ میلادی برابر با ۱۳۴۰ هجری شمسی مصوب ۱۳۸۰ مجلس شورای اسلامی ۲۴۷	
بخش چهارم: دستورالعمل‌ها	۳۰۲
دستورالعمل تأسیس، مدیریت و نظارت بر مراکز مجاز دولتی، غیر دولتی، خصوصی و یا سازمان‌های مردم‌نهاد درمان و کاهش آسیب معتادان موضوع ماده ۱۵ قانون اصلاحیه قانون مبارزه با مواد مخدر مصوب ۱۳۷۶ (مصوب ۸۹ مجمع تشخیص مصلحت نظام)	۳۰۳
فصل اول	۳۰۳
فصل دوم: مقررات و ضوابط عمومی	۳۱۰
فصل سوم: شرایط و ضوابط اختصاصی مراکز	۳۱۸
دستورالعمل ساماندهی زندانیان و کاهش جمعیت کیفری زندان‌ها مصوب ۱۳۹۵	۳۵۶
الحاقیه دستورالعمل موقت مراکز دولتی نگهداری درمان و کاهش آسیب معتادان موضوع ماده ۱۶ مصوب ۱۳۹۱	۳۶۷

بخش پنجم: تصویب نامه، مقررہ و تفسیر	۳۷۰
تصویب نامه در مورد امحاء مواد افیونی و مخدر	۳۷۱
تأمین نیاز مالی ستاد مبارزه با مواد مخدر مصوبه ی مجمع تشخیص مصلحت	
نظام اسلامی	۳۷۳
مقررہ ستاد مبارزه با مواد مخدر در خصوص مصوبه پنجاه و هفتمین نشست	
کمیسیون مواد مخدر سازمان ملل متحد (CND)	۳۷۴
تفسیر ماده ۲۸ قانون مبارزه با مواد مخدر مصوب ۶۷ مجمع تشخیص مصلحت	
نظام	۳۷۵
تفسیر ماده ۴۱ قانون مبارزه با مواد مخدر (مصوبه مورخ ۱۳۸۳ مجمع ۸۳	
مجمع تشخیص مصلحت نظام)	۳۷۶
بخش ششم: آراء وحدت رویه و نظریات مشورتی	۳۷۷
نظریات راجع به ماده واحده ی الحاق یک ماده به قانون مبارزه با مواد مخدر	
مصوب ۱۳۱۲	۳۷۸
نظریه شماره ۷/۹۶/۲۱۶۴ مورخ ۹۶/۹/۱۴	۳۷۸
نظریه شماره ۷/۹۶/۲۱۶۳ مورخ ۹۶/۹/۱۴	۳۷۹
نظریه شماره ۷/۹۶/۲۱۶۱ مورخ ۹۶/۹/۱۴	۳۷۹
رای شماره ۲۳۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در خصوص ابطال ماده ۱۸	
اصلاحی آیین نامه اجرایی قانون مبارزه با مواد مخدر و تبصره های یک، ۳، ۶ و	
۷ آن شماره هـ/۳۰۱/۸۷ مورخ ۱۳۸۴	۳۸۱
رای وحدت رویه شماره ۱۳۱ مورخ ۱۳۴۷ در مورد مجازات مخفی کننده مواد	
مخدر	۳۹۱
از قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ با اصلاحات ۹۴	۳۹۶

بخش اول: قوانین

قانون مبارزه با مواد مخدر مصوب ۱۳۷۶/۸/۱۷ با آخرین اصلاحات و الحاقات

- ماده ۱-** اعمال زیر جرم است و مرتکب به مجازاتهای مقرر در این قانون محکوم می‌شود:
- ۱- کشت خشخاش و کوکا مطلقاً و کشت شاهدانه به منظور تولید مواد مخدر یا روان گردان‌های صنعتی غیرداروئی.
 - ۲- وارد کردن، ارسال، صادر کردن و تولید و ساخت انواع مواد مخدر یا روان گردان‌های صنعتی غیرداروئی.
 - ۳- نگهداری، حمل، خرید، توزیع، اخفا، ترانزیت، عرضه و فروش مواد مخدر یا روان گردان‌های صنعتی غیرداروئی.
 - ۴- دایر کردن یا اداره کردن مکان برای استعمال مواد مخدر یا روان گردان‌های صنعتی غیرداروئی.
 - ۵- استعمال مواد مخدر یا روان گردان‌های صنعتی غیرداروئی به هر شکل و طریق مگر در مواردی که قانون مستثنی کرده باشد.
 - ۶- تولید، ساخت، خرید، فروش، نگهداری آلات و ادوات و ابزار مربوط به ساخت و استعمال مواد مخدر یا روان گردان‌های صنعتی غیرداروئی.
 - ۷- فراری دادن یا پناه دادن متهمین، محکومین مواد مخدر یا روان گردان‌های صنعتی غیرداروئی که تحت تعقیب اند و یا دستگیر شده اند.
 - ۸- امحا یا اخفا ادله جرم مجرمان.
 - ۹- قرار دادن مواد مخدر یا روان گردان‌های صنعتی غیرداروئی یا آلات و ادوات استعمال در محلی به قصد متهم کردن دیگری.
- تبصره ۱-** منظور از مواد مخدر در این قانون، کلیه موادی است که در تصویب نامه راجع به فهرست مواد مخدر مصوب ۱۳۳۸ و اصلاحات بعدی آن احصا یا توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به عنوان مخدر شناخته و اعلام می‌گردد.
- تبصره ۲-** رسیدگی به جرائم مواد روان گردان‌های صنعتی غیرداروئی تابع

مقررات رسیدگی به جرائم مواد مخدر می‌باشد.

ماده ۲- هر کس مبادرت به کشت خشخاش یا کوکا کند و یا برای تولید مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیرداروئی به کشت شاهدانه بپردازد علاوه بر امحای کشت، برحسب میزان کشت به شرح زیر مجازات خواهد شد:

۱- بار اول، ده تا صد میلیون ریال جریمه نقدی.

۲- بار دوم، پنجاه تا پانصد میلیون ریال جریمه نقدی و سی تا هفتاد ضربه شلاق.

۳- بار سوم، صد میلیون تا یک میلیارد ریال جریمه نقدی و یک تا هفتاد ضربه شلاق و دو تا پنج سال حبس.

۴- بار چهارم، اعدام.

تبصره- هر گاه ثابت شود کشت خشخاش یا کوکا یا شاهدانه به دستور مالک و یا مستاجر ملک و یا قائم مقام قانونی آنها صورت گرفته است، شخص دستور دهنده که سبب بوده است به شرط آن که اقوی از مباشر باشد، به مجازاتهای مقرر در این ماده محکوم می‌شود و مباشر که متصدی کشت بوده است، به ۱۰ تا ۳۰ میلیون ریال جریمه نقدی و پانزده تا چهل ضربه شلاق محکوم خواهد شد.

ماده ۳- هر کس بذر یا گرز خشخاش یا بذر یا برگ کوکا و یا بذر شاهدانه را نگهداری، مخفی و یا حمل کند به یک میلیون تا ۳۰ میلیون ریال جریمه نقدی و یک تا هفتاد ضربه شلاق محکوم خواهد شد، در مورد بذر شاهدانه قصد تولید مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیرداروئی از آنها باید احراز شود.

ماده ۴- هر کس بنگ، چرس، گراس، تریاک، شیره، سوخته، تفاله تریاک و یا دیگر مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیرداروئی که فهرست آنها به تصویب مجلس شورای اسلامی می‌رسد را به هر نحوی به کشور وارد و یا به هر طریقی صادر یا ارسال نماید یا مبادرت به تولید، ساخت، توزیع یا فروش کند یا در معرض فروش قرار دهد با رعایت تناسب و با توجه به مقدار مواد مذکور به مجازاتهای زیر محکوم می‌شود:

۱- تا پنجاه گرم، تا چهار میلیون ریال جریمه نقدی و تا پنجاه ضربه شلاق.

۲- بیش از پنجاه گرم تا پانصد گرم، از چهار میلیون تا پنجاه میلیون ریال جریمه نقدی و بیست تا هفتاد و چهار ضربه شلاق و در صورتی که دادگاه لازم

بداند تا سه سال حبس.

۳- بیش از پانصد گرم تا پنج کیلوگرم، از پنجاه میلیون تا دویست میلیون ریال جریمه نقدی و پنجاه تا هفتاد و چهار ضربه شلاق و سه تا پانزده سال حبس.

۴- بیش از پنج کیلوگرم، اعدام و مصادره اموال ناشی از همان جرم. تبصره- هرگاه محرز شود مرتکبین جرایم موضوع بند ۴ این ماده برای بار اول مرتکب این جرم شده و موفق به توزیع یا فروش آنها هم نشده و مواد، بیست کیلو یا کمتر باشد دادگاه با جمع شروط مذکور آنها را به حبس ابد و هفتاد و چهار ضربه شلاق و مصادره اموال ناشی از همان جرم می‌نماید. در اوزان بالای بیست کیلوگرم مرتکبین تحت هر شرایطی اعدام می‌شوند.

ماده ۵- هر کس تریاک و دیگر مواد مذکور در ماده ۴ را خرید، نگهداری، مخفی یا حمل کند با رعایت تناسب و با توجه به مقدار مواد و تبصره ذیل همین ماده به مجازاتهای زیر محکوم می‌شود:

۱- تا پنجاه گرم، تا سه میلیون ریال جریمه نقدی و تا پنجاه ضربه شلاق.
۲- بیش از پنجاه گرم تا پانصد گرم، پنج تا پانزده میلیون ریال جریمه نقدی و ده تا هفتاد و چهار ضربه شلاق.

۳- بیش از پانصدگرم تا پنج کیلوگرم، پانزده میلیون تا شصت میلیون ریال جریمه نقدی و چهل تا هفتاد و چهار ضربه شلاق و دو تا پنج سال حبس.

۴- بیش از پنج کیلوگرم تا بیست کیلوگرم، شصت تا دویست میلیون ریال جریمه نقدی و پنجاه تا هفتاد و چهار ضربه شلاق و پنج تا ده سال حبس و در صورت تکرار برای بار دوم علاوه بر مجازاتهای مذکور، به جای جریمه مصادره اموال ناشی از همان جرم، و برای بار سوم اعدام و مصادره اموال ناشی از همان جرم.

۵- بیش از بیست کیلوگرم تا یکصد کیلوگرم، علاوه بر مجازات مقرر در بند ۴ به ازای هر کیلوگرم دو میلیون ریال به مجازات جزای نقدی مرتکب اضافه می‌گردد و در صورت تکرار اعدام و مصادره اموال ناشی از همان جرم.

۶- بیش از یکصد کیلوگرم، علاوه بر مجازات جریمه نقدی و شلاق مقرر در بندهای ۴ و ۵ حبس ابد و در صورت تکرار اعدام و مصادره اموال ناشی از همان

جرم.

تبصره- مرتکبین جرایم فوق چنانچه به صورت زنجیره ای عمل کرده باشند و مواد برای مصرف داخل باشد مشمول مجازاتهای ماده ۴ خواهند بود و چنانچه یکی از دو شرط موجود نباشد به مجازاتهای این ماده محکوم می گردند.

ماده ۶- مرتکبین جرایم مذکور در هر یک از بندهای ۱، ۲ و ۳ دو ماده ۴ و ۵ در صورت تکرار جرم مذکور در همان بند یا هر یک از بندهای دیگر برای بار دوم به یک برابر و نیم، برای بار سوم به دو برابر و در مرتبه های بعد به ترتیب دو و نیم، سه، سه و نیم و... برابر مجازات جرم جدید محکوم خواهند شد. مجازات شلاق برای بار دوم به بعد، حداکثر هفتاد و چهار ضربه است. چنانچه در نتیجه تکرار جرایم موضوع بندهای مذکور از ماده ۴ میزان مواد به بیش از پنج کیلوگرم برسد مرتکب به مجازات اعدام و مصادره اموال ناشی از همان جرم محکوم می شود و چنانچه در نتیجه تکرار جرایم مذکور از دو ماده ۴ و ۵ یا بندهای مذکور در ماده ۵ مواد به بیش از پنج کیلوگرم برسد به دو برابر مجازات بند ۴ از ماده ۵ محکوم خواهد شد.

ماده ۷- در صورتی که مرتکب جرایم مذکور در مواد ۴ و ۵ از کارکنان دولت یا شرکتهای دولتی و موسسات و سازمانها و شرکتهای وابسته به دولت باشد و مطابق قوانین استخدامی مشمول انفصال از خدمات دولتی نگردد علاوه بر مجازاتهای مذکور در مواد قبل برای بار اول به شش ماه انفصال و برای بار دوم به یک سال انفصال و برای بار سوم به انفصال دائم از خدمات دولتی محکوم می شود.

ماده ۸- هر کس هروئین، مرفین، کوکائین و دیگر مشتقات شیمیایی مرفین و کوکائین و یا لیزرژیک اسید دی اتیل آمید (ال.اس.دی)، متیلن دی اکسی مت آمفتامین (ام.دی.ام.آ. یا آکستاسی)، گاما هیدروکسی بوتیریک اسید (جی.اچ.بی)، فلونیترازپام، آمفتامین، مت آمفتامین (شیشه) و یا دیگر مواد مخدر یا روان گردان های صنعتی غیر دارویی که فهرست آنها به تصویب مجلس شورای اسلامی می رسد را وارد کشور کند و یا مبادرت به ساخت، تولید، توزیع، صدور، ارسال، خرید یا فروش نماید و یا در معرض فروش قرار دهد و یا نگهداری، مخفی یا حمل کند با رعایت تناسب و با توجه به میزان مواد به شرح زیر مجازات

خواهد شد:

۱- تا پنج سانتی گرم، از پانصد هزار ریال تا یک میلیون ریال جریمه نقدی و بیست تا پنجاه ضربه شلاق.

۲- بیش از پنج سانتی گرم تا یک گرم، از دو میلیون تا شش میلیون ریال جریمه نقدی و سی تا هفتاد ضربه شلاق.

۳- بیش از یک گرم تا چهار گرم، از هشت میلیون تا بیست میلیون ریال جریمه نقدی و دوتا پنج سال حبس و سی تا هفتاد ضربه شلاق.

۴- بیش از چهار گرم تا پانزده گرم، از بیست میلیون تا چهل میلیون ریال جریمه نقدی و پنج تا هشت سال حبس و سی تا هفتاد و چهار ضربه شلاق.

۵- بیش از پانزده گرم تا سی گرم، از چهل میلیون تا شصت میلیون ریال جریمه نقدی و ده تا پانزده سال حبس و سی تا هفتاد و چهار ضربه شلاق.

۶- بیش از سی گرم، اعدام و مصادره اموال ناشی از همان جرم.

تبصره ۱- هر گاه محرز شود مرتکب جرم موضوع بند (۶) این ماده برای بار اول مرتکب این جرم شده و موفق به توزیع یا فروش آن هم نشده در صورتی که میزان مواد بیش از یکصد گرم نباشد با جمع شروط مذکور یا عدم احراز قصد توزیع یا فروش در داخل کشور با توجه به کیفیت و مسیر حمل، دادگاه به حبس ابد و مصادره اموال ناشی از همان جرم، حکم خواهد داد.

تبصره ۲- در کلیه موارد فوق چنانچه متهم از کارکنان دولت یا شرکتهای دولتی و شرکتهای یا موسسات وابسته به دولت باشد، علاوه بر مجازاتهای مذکور در این ماده به انفصال دائم از خدمات دولتی نیز محکوم خواهد شد.

ماده ۹- مجازاتهای مرتکبین جرایم مذکور در بندهای ۱ تا ۵ ماده ۸ برای بار دوم یک برابر و نیم مجازات مذکور در هر بند و برای بار سوم دو برابر میزان مقرر در هر بند خواهد بود. مجازات شلاق برای بار دوم به بعد، حداکثر هفتاد و چهار ضربه می باشد. چنانچه در مرتبه چهارم مجموع مواد مخدر در اثر تکرار به سی گرم برسد مرتکب در حکم مفسد فی الارض است و به مجازات اعدام محکوم می شود. حکم اعدام در صورت مصلحت در محل زندگی محکوم و در ملا عام اجرا خواهد شد. چنانچه مجموع مواد مخدر در مرتبه چهارم در اثر تکرار به سی

گرم نرسد مرتکب به چهل تا شصت میلیون ریال جریمه نقدی ده تا پانزده سال حبس و سی تا هفتاد و چهار ضربه شلاق محکوم می‌شود.
ماده ۱۰- حذف شد.

ماده ۱۱- مجازات اقدام به قاچاق مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیرداروئی موضوع این قانون به طور مسلحانه اعدام است و حکم اعدام در صورت مصلحت در محل زندگی مرتکب در ملا عام اجرا خواهد شد.

ماده ۱۲- هر کس مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیرداروئی را به داخل زندان یا بازداشتگاه یا اردوگاه بازپروری و نگهداری معتادان وارد نماید، حسب مورد به اشد مجازاتهای مذکور در مواد ۴ تا ۹ محکوم می‌گردد و در صورتی که مرتکب از مأموران دولت باشد به انفصال دایم از مشاغل دولتی نیز محکوم می‌شود. هر گاه در اثر سهل انگاری و مسامحه مأموران، مواد مخدر به داخل این مراکز وارد شود مأموران خاطی به تناسب، به مجازات:
الف: تنزل درجه.

ب: انفصال موقت.

ج: انفصال دایم محکوم می‌شوند.

ماده ۱۳- هر گاه کسی واحد صنعتی، تجاری، خدماتی و یا محل مسکونی خود را برای انبار کردن، تولید و یا توزیع مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیرداروئی معد سازد و یا مورد استفاده قرار دهد و یا بدین منظور آنها را در اختیار دیگری بگذارد و نیز هر گاه نماینده مالک با اطلاع یا اجازه وی مرتکب این امور شود موافقت اصولی و پروانه بهره برداری واحد صنعتی یا جواز کسب واحد تجاری و خدماتی مربوط لغو و واحد یا واحدهای مذکور در این ماده به نفع دولت ضبط می‌گردد.

ماده ۱۴- هر کس به منظور استعمال مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیرداروئی مکانی را دایر و یا اداره کند به پنج میلیون تا ده میلیون ریال جریمه نقدی و بیست تا هفتاد و چهار ضربه شلاق و یک تا دو سال حبس و انفصال دایم از خدمات دولتی محکوم می‌شود. مجازات تکرار این جرم، دو تا چهار برابر مجازات بار اول خواهد بود.

تبصره - در صورتی که مکان مذکور در این ماده واحد تولیدی یا تجاری و یا خدماتی باشد علاوه بر مجازات مقرر در این ماده، موافقت اصولی و پروانه بهره برداری واحد تولیدی و نیز پروانه کسب واحد تجاری و خدماتی مربوط به مدت یک سال از اعتبار می‌افتد و در صورت تکرار جرم، واحد مذکور به نفع دولت ضبط می‌شود.

ماده ۱۵- معتادان مکلفند با مراجعه به مراکز مجاز دولتی، غیردولتی یا خصوصی و یا سازمان‌های مردم‌نهاد درمان و کاهش آسیب، اقدام به ترک اعتیاد نمایند. معتادی که با مراجعه به مراکز مذکور نسبت به درمان خود اقدام و گواهی تحت درمان و کاهش آسیب دریافت نماید، چنانچه تظاهر به اعتیاد ننماید از تعقیب کیفری معاف می‌باشد. معتادانی که مبادرت به درمان یا ترک اعتیاد نمایند، مجرمند.

تبصره ۱- مراکز مجاز موضوع این ماده، براساس آیین‌نامه‌ای که توسط وزارتخانه‌های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و رفاه و تأمین اجتماعی ظرف مدت سه ماه پس از تصویب این قانون تهیه و به تصویب ستاد می‌رسد، تعیین می‌شود.

تبصره ۲- وزارت رفاه و تأمین اجتماعی موظف است ضمن تحت پوشش درمان و کاهش آسیب قراردادان معتادان بی‌بضاعت، تمام هزینه‌های ترک اعتیاد را مشمول بیمه‌های پایه و بستری قرار دهد. دولت مکلف است همه ساله در لوایح بودجه، اعتبارات لازم را پیش‌بینی و تأمین نماید.

تبصره ۳- دولت مکلف است برای احیا و ایجاد اردوگاه‌های باز پروری معتادین به مواد مخدر اقدام لازم را به عمل آورد.

ماده ۱۶- معتادان به مواد مخدر و روان‌گردان مذکور در دو ماده (۴) و (۸) فاقد گواهی موضوع ماده (۱۵) و متجاهر به اعتیاد، با دستور مقام قضایی برای مدت یک تا سه ماه در مراکز دولتی و مجاز درمان و کاهش آسیب نگهداری می‌شوند. تمدید مهلت برای یک دوره سه ماهه دیگر با درخواست مراکز مذکور بلامانع است. با گزارش مراکز مذکور و بنابر نظر مقام قضایی، چنانچه معتاد آماده تداوم درمان طبق ماده (۱۵) این قانون باشد، تداوم درمان وفق ماده مزبور

بلامانع می‌باشد.

تبصره ۱- با درخواست مراکز مذکور و طبق دستور مقام قضایی، معتادان موضوع این ماده مکلف به اجرای تکالیف مراقبت بعد از خروج می‌باشند که بنابر پیشنهاد دبیرخانه ستاد با همکاری دستگاه‌های ذیربط، تهیه و به تصویب رئیس قوه قضاییه می‌رسد.

تبصره ۲- مقام قضایی می‌تواند برای یک بار با اخذ تأمین مناسب و تعهد به ارائه گواهی موضوع ماده (۱۵) این قانون، نسبت به تعلیق تعقیب به مدت شش ماهه اقدام و معتاد را به یکی از مراکز موضوع ماده مزبور معرفی نماید. مراکز مذکور موظفند ماهیانه گزارش روند درمان معتاد را به مقام قضایی یا نماینده وی ارائه نمایند. در صورت تأیید درمان و ترک اعتیاد با صدور قرار موقوفی تعقیب توسط دادستان، پرونده بایگانی و در غیراین صورت طبق مفاد این ماده اقدام می‌شود. تمدید مهلت موضوع این تبصره با درخواست مراکز ذیربط برای یک دوره سه ماهه دیگر بلامانع است.

تبصره ۳- متخلف بدون عذر موجه از تکالیف موضوع تبصره (۲) این ماده به حبس از نود و یک روز تا شش ماه محکوم می‌شود.

ماده ۱۷- چنانچه اتباع جمهوری اسلامی ایران با هر قصدی اقدام به نگهداری، حمل یا قاچاق هر مقدار مواد موضوع این قانون به داخل یا خارج از کشور نمایند، از زمان قطعی شدن حکم به مدت یک تا پنج سال گذرنامه آنان ابطال و ممنوع‌الخروج می‌شوند و در صورت تکرار، به مدت پنج تا پانزده سال گذرنامه آنان ابطال و ممنوع‌الخروج می‌شوند. صدور هرگونه گذرنامه برای اتباع ایرانی که در خارج از کشور به سبب جرائم موضوع این قانون محکوم شده‌اند مشمول ممنوعیت موضوع این ماده می‌باشد.

ماده ۱۸- هرکس برای ارتکاب هر یک از جرائم موضوع این قانون، اشخاصی را اجیر کند یا به خدمت گمارد و یا فعالیت آنها را سازماندهی و یا مدیریت کند و از فعالیت‌های مذکور پشتیبانی مالی یا سرمایه‌گذاری نماید، در مواردی که مجازات عمل مجرمانه حبس ابد باشد به اعدام و م-صادره اموال ناشی از ارتکاب این جرم و در س-ایر موارد به حداکثر مجازات عمل مجرمانه،

محکوم می‌شود. مجازات سرکرده یا رئیس باند یا شبکه اعدام خواهد بود.

ماده ۱۹- افراد غیرمعتادی که مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیرداروئی استعمال نمایند، برحسب نوع مواد به شرح ذیل مجازات می‌شوند:

۱- استعمال مواد مذکور در ماده ۴ به بیست تا هفتاد و چهار ضربه شلاق و یک میلیون تا پنج میلیون ریال جزای نقدی.

۲- استعمال مواد مذکور در ماده ۸ به پنجاه تا هفتاد و چهار ضربه شلاق و دو تا ده میلیون ریال جزای نقدی.

ماده ۲۰- هر کس آلات و ادوات مخصوص تولید یا استعمال مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیرداروئی را وارد کند، بسازد، خرید یا فروش کند علاوه بر ضبط آنها به یک میلیون تا پنج میلیون ریال جزای نقدی و ده تا پنجاه ضربه شلاق محکوم می‌شود. مرتکبین نگهداری، اخفا یا حمل آلات و ادوات استعمال مواد مخدر، علاوه بر ضبط آنها به ازای هر عدد صد تا پانصد هزار ریال جزای نقدی یا پنج تا بیست ضربه شلاق محکوم می‌شوند. عتایق از شمول این ماده مستثنی می‌باشند.

ماده ۲۱- هر کس متهم موضوع این قانون را که تحت تعقیب یا در حین دستگیری است عالماً و عامداً پناه یا فرار دهد و یا در پناه دادن یا فرار دادن او همکاری کند در هر مورد، به یک پنجم تا یک دوم مجازات جرمی که متهم به آن را فرار یا پناه داده است محکوم می‌شود. در مورد حبس ابد و اعدام مرتکب به ترتیب به چهار تا ده سال حبس و ده تا پانزده سال حبس و از سی تا هفتاد و چهار ضربه شلاق محکوم می‌شود.

تبصره ۱- مجازات اقربای درجه یک متهم در هر حال بیش از یک دهم مجازات متهم اصلی نخواهد بود.

تبصره ۲- در صورتی که مرتکب از مأموران انتظامی و یا مأموران زندان و یا ماموران قضایی باشد، علاوه بر مجازات مذکور، از خدمات دولتی نیز منفصل می‌شود.

ماده ۲۲- هر کس متهم موضوع این قانون را پس از دستگیری و نیز محکوم موضوع این قانون را پناه یا فرار دهد و یا در فرار آنها همکاری و مشارکت نماید،

به نصف مجازات متهم یا مجرم اصلی محکوم خواهد شد. در مورد حبس ابد و اعدام مرتکب به ترتیب به ده سال و بیست سال حبس و از سی تا هفتاد و چهار ضربه شلاق محکوم می‌شود.

تبصره ۱- در صورتی که مرتکب از مأموران انتظامی و امنیتی و یا مأموران زندان و یا از مأموران قضایی باشد به مجازات متهم یا مجرم اصلی و نیز انفصال از خدمات دولتی محکوم می‌شود به استثنای مورد اعدام که مجازات مأمور، بیست و پنج سال حبس و انفصال دائم از خدمات دولتی خواهد بود.

تبصره ۲- در موارد مشمول دو ماده ۲۱ و ۲۲ در صورتی که متهم اصلی پس از دستگیری تبرئه شود اجرای احکام بلافاصله نسبت به ترخیص او اقدام و همچنین چنانچه متهم اصلی به جرم خفیف تری محکوم گردد در هر صورت محکومیت فرار یا پناه دهنده وفق ماده ۳۲ این قانون قابل تجدیدنظر می‌باشد.

ماده ۲۳- هر کس عالماً و عامداً به امحا یا اخفا ادله جرم مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیردروئی اقدام کند به یک پنجم تا نصف مجازات متهم اصلی محکوم می‌شود. در مورد حبس ابد مرتکب به چهار تا ده سال و در مورد اعدام به هشت تا بیست سال حبس محکوم می‌شود.

ماده ۲۴- هر یک از اعضای شورای اسلامی روستا موظف است به محض آگاهی از کشت خشخاش یا کوکا یا شاهدانه در حوزه روستا مراتب را کتباً به دهمدار و نزدیکترین پاسگاه یا حوزه انتظامی اطلاع دهد. فرماندهان پاسگاهها و حوزه‌های انتظامی موظفند فوراً و همزمان با گزارش موضوع به فرمانده بالاتر خود، به اتفاق دهمدار و یا بخشدار و نماینده شورای اسلامی روستا در محل کشت حاضر شوند و آن را امحا و صورتجلسه امر را تهیه کنند و همراه متهم یا متهمین به مراجع ذیصلاح قضایی تحویل نمایند.

تبصره- در صورتی که خشخاش یا کوکا یا شاهدانه در حوزه‌های شهری کشت یاروئیده شده باشد مأمورین (نیروی انتظامی، شهرداری، نیروی مقاومت بسیج منطقه) حسب مورد موظفند به محض آگاهی مراتب را به نزدیکترین پاسگاه انتظامی و یا پایگاه نیروی مقاومت بسیج منطقه اطلاع دهند و مسوولان مربوطه به اتفاق نماینده مرجع قضایی ذیصلاح وفق مقررات این ماده اقدام

نمایند.

ماده ۲۵- اشخاص مذکور در ماده ۲۴ و تبصره آن در صورتی که بدون عذر موجه از انجام وظیفه خودداری یا کوتاهی کنند باراول به شش ماه تا یک سال محرومیت از مشاغل دولتی و بار دوم به انفصال دایم از خدمات دولتی محکوم می‌شوند. اعضای شورای اسلامی نیز باراول به شش ماه تا یک سال و بار دوم برای همیشه از عضویت شوراهای اسلامی محروم می‌شوند.

ماده ۲۶- هر کس به قصد متهم کردن دیگری، مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیرداروئی و یا آلات و ادوات استعمال آن را در محلی قرار دهد به حداکثر مجازات همان جرم محکوم خواهد شد.

ماده ۲۷- هر گاه شخصی، دیگری را به منظور تعقیب در مراجع ذیصلاح، تعمداً و به خلاف واقع متهم به یکی از جرایم موضوع این قانون نماید به بیست تا هفتاد و چهار ضربه شلاق محکوم خواهد شد.

ماده ۲۸- کلیه اموالی که از راه قاچاق مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیرداروئی تحصیل شده و نیز اموال متهمان فراری موضوع این قانون در صورت وجود ادله کافی برای مصادره، به نفع دولت ضبط و مشمول اصل ۵۳ قانون اساسی در خصوص اموال دولتی نمی‌باشد.

تبصره- وسایل نقلیه ای که در درگیری مسلحانه از قاچاقچیان مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیرداروئی به دست می‌آید دادگاه آن را به نفع سازمان عمل کننده ضبط می‌کند.

ماده ۲۹- دستگاههای ذیربط مکلفند جریمه‌ها و دیگر وجوه حاصل از اجرای این قانون را به حساب درآمد عمومی واریز نمایند، به منظور تأمین اهداف طرح ملی مبارزه با مواد مخدر، دولت اعتبار مورد نیاز برای اجرای برنامه‌های مصوب ستاد مبارزه با مواد مخدر را تحت همین عنوان، سالانه در لایحه بودجه کل کشور منظور می‌نماید.

تبصره- اعتبارات مصوب هر یک از دستگاههای موضوع این ماده، پس از تنظیم به شرح طرحها و فعالیتهای اجرایی و تصویب ستاد، توسط سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور اختصاص و مبادله موافقتنامه صورت خواهد

پذیرفت.

ماده ۳۰- وسائط نقلیه ای که حامل مواد مخدر شناخته می‌شوند به نفع دولت ضبط و با تصویب ستاد مبارزه با مواد مخدر در اختیار سازمان کاشف قرار می‌گیرد. چنانچه حمل موادمخدر بدون اذن و اطلاع مالک وسیله نقلیه صورت گرفته باشد وسیله نقلیه به مالک آن مسترد می‌شود.

تبصره - کلیه افرادی که به هر نحو اقدام به ساخت یا تعبیه جاسازی جهت حمل موادمخدر در وسائط نقلیه می‌نمایند، در صورت وقوع جرم به عنوان معاون در جرم ارتكابی و درغیر آن از سه ماه تا شش ماه حبس و حسب مورد از ده میلیون ریال تا پنجاه میلیون ریال جریمه نقدی محکوم می‌شوند.

ماده ۳۱- محکومانی که قادر به پرداخت تمام یا بخشی از جریمه نقدی مورد حکم نباشند باید به ازای روزی ده هزار ریال در زندانهای نیمه باز و باز و یا مراکز اشتغال و حرفه آموزی اقامت نمایند، در صورتی که طرز کار و رفتار محکومان در مدت اقامت مذکور شایسته باشد بنا به تقاضا و تشخیص مسئولان اداره مراکز و موافقت اجرای احکام، مبلغ فوق به ازای روزی بیست تا پنجاه هزار ریال محاسبه می‌شود.

تبصره ۱- تقسیط جزای نقدی مورد حکم پس از اجرای مدت حبس توسط اجرای احکام، منوط است به اخذ وثیقه ای معادل آن و تضمین معتبر از طرف شخص ثالث که مدت آن بیش از سه سال نباشد.

تبصره ۲- طول مدت حبس بدل از جزای نقدی به هر حال بیشتر از ده سال نخواهد بود.

ماده ۳۲- طبق ماده ۵۷۰ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ نسخ صریح شده است.

ماده ۳۳- به منظور پیشگیری از اعتیاد و مبارزه با قاچاق مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیرداروئی از هر قبیل، اعم از تولید، توزیع، خرید، فروش و استعمال آنها و نیز موارد دیگری که در این قانون ذکر شده است، ستادی به ریاست رئیس جمهور تشکیل و کلیه عملیات اجرایی و قضایی و برنامه‌های پیشگیری و آموزش عمومی و تبلیغ علیه مواد مخدر در این ستاد متمرکز خواهد

بود، اعضای ستاد به شرح زیر می‌باشند:

- ۱- رییس جمهور
- ۲- دادستان کل کشور
- ۳- وزیر کشور
- ۴- وزیر اطلاعات
- ۵- وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
- ۶- وزیر آموزش و پرورش
- ۷- رییس سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران
- ۸- فرمانده نیروی انتظامی
- ۹- سرپرست دادگاه انقلاب اسلامی تهران
- ۱۰- سرپرست سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی
- ۱۱- فرمانده نیروی مقاومت بسیج
- ۱۲- وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

تبصره ۱- رییس جمهور می‌تواند برای اداره جلسات ستاد مبارزه با مواد مخدر یک نفر نماینده از جانب خود تعیین نماید.

تبصره ۲- برای پیشگیری از ارتکاب جرایم مواد مخدر، دولت موظف است هر سال بودجه ای برای این امر اختصاص و به دستگاههای ذیربط موضوع همین ماده ابلاغ نماید.

ماده ۳۴- به ستاد مبارزه با مواد مخدر اجازه داده می‌شود که براساس ضرورت به تهیه و تدوین آیین نامه‌های اجرایی مورد نیاز اقدام نماید.

ماده ۳۵- هر کس اطفال و نوجوانان کمتر از هجده سال تمام هجری شمسی و افراد محجور عقلی را به هر نحو به مصرف و یا به ارتکاب هر یک از جرائم موضوع این قانون وادار کند و یا دیگری را به هر طریق مجبور به مصرف مواد مخدر یا روان‌گردان نماید و یا مواد مذکور را جبراً به وی تزریق و یا از طریق دیگری وارد بدن وی نماید به یک ونیم برابر حداکثر مجازات قانونی همان جرم و در مورد حبس ابد به اعدام و مصادره اموال ناشی از ارتکاب این جرم محکوم می‌شود. در صورت سایر جهات از جمله ترغیب، مرتکب به مجازات مباشر جرم

محکوم می‌شود.

ماده ۳۶- در کلیه مواردی که در این قانون، مرتکبین علاوه بر مجازاتهای مقرر به مصادره اموال ناشی از جرائم موضوع این قانون محکوم می‌شوند، دادگاه مکلف است مشخصات دقیق اموال مصادره شده را دقیقاً در حکم یا در حکم اصلاحی قید نماید. تخلف از مقررات مذکور موجب تعقیب انتظامی و محکومیت از درجه ۴ به بالا می‌باشد.

تبصره- محاکم موظفند رونوشت کلیه احکام صادر شده را پس از قطعیت به ستاد مبارزه با مواد مخدر ارسال دارند.

ماده ۳۷- طول مدت بازداشت موقت به هر حال بیش از ۴ ماه نخواهد بود، چنانچه در مدت مذکور پرونده اتهامی منتهی به صدور حکم نشده باشد مرجع صادر کننده قرار، مکلف به فک و تخفیف قرار تأمین فوق می‌باشد مگر آنکه جهات قانونی یا علل موجهی برای ابقا قرار بازداشت وجود داشته باشد که در این صورت با ذکر علل و جهات مزبور قرار ابقامی شود.

ماده ۳۸- دادگاه می‌تواند در صورت وجود جهات مخففه مجازاتهای تعزیری مقرر در این قانون را تا نصف حداقل مجازات آن جرم تخفیف دهد در صورتی که مجازاتی فاقد حداقل باشد همان مجازات تا نصف تخفیف می‌یابد. میزان تخفیف در احکام حبس ابد ۱۵ سال خواهد بود و در مورد مجازات اعدام تقاضای عفو و تخفیف مجازات به کمیسیون عفو ارسال خواهد شد.

تبصره- کلیه محکومینی که پس از صدور حکم به نحوی با نیروی انتظامی یا سازمان عمل کننده همکاری نمایند و اقدام آنها منجر به کشف شبکه‌ها گردد دادگاه صادر کننده رأی می‌تواند با تقاضای نیروی انتظامی و یا سازمان عمل کننده بر اساس اسناد مربوطه، مجازات وی را ضمن اصلاح حکم سابق صدور تا نصف تخفیف دهد.

ماده ۳۹- در تشدید مجازات بر اثر تکرار جرم در کلیه موارد مصرح در این قانون محکومیت‌ها یا سوابق بعد از اجرای قانون مبارزه با مواد مخدر سال ۱۳۶۷ منوط اعتبار است.

ماده ۴۰- هر کس عالماً عامداً به قصد تبدیل یا تولید مواد مخدر یا

روان‌گردان‌های صنعتی غیردارویی، مبادرت به ساخت، خرید، فروش، نگهداری، حمل، ورود، صدور و عرضه مواد صنعتی و شیمیائی از قبیل انیدریداستیک، اسید انتراتیلک، اسید فنیل استیک، کلرور استیل و سایر مواد مندرج در جداول یک و دو ضمیمه به ماده ۱۲ کنوانسیون مبارزه با قاچاق مواد مخدر و داروهای روان‌گردان مصوب ۱۹۸۸ میلادی و اصلاحات و الحاقات بعدی آن بنماید، همچنین نسبت به ورود، خرید، فروش، ساخت، مصرف و نگهداری یا صدور کدئین و متادون اقدام نماید با رعایت تناسب و با توجه به مقدار مواد حسب مورد به مجازاتهای مقرر در ماده ۵ قانون مبارزه با مواد مخدر محکوم خواهد شد.

ماده ۴۱- ساخت، تولید، خرید، فروش، ارسال، نگهداری، ورود، صدور، مصرف و حمل مواد ممنوع حسب مورد برای مصارف پزشکی، تحقیقاتی و صنعتی با مجوز وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی از شمول این قانون مستثنی است.

تبصره - کشت شقایق پاپورسامنیو فرم الی فرا به درخواست وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تحت نظر وزارت جهاد کشاورزی و با نظارت ستاد مبارزه با مواد مخدر، برای مصارف دارویی و تأمین داروهای جایگزین بلامانع است.

ماده ۴۲- به قوه قضاییه اجازه داده می‌شود که بخشی از محکومان مواد مخدر یا روان‌گردان‌های صنعتی غیردارویی را به جای زندان در اردوگاههای خاص (با شرایط سخت و عادی) نگهداری نماید. دولت موظف است اعتبارات و تسهیلات و مقررات لازم را برای تهیه و اداره این اردوگاهها در ظرف مدت یک سال تأمین کند.

تبصره ۱- اداره این اردوگاهها به عهده قوه قضاییه است.

تبصره ۲- دادگاهها می‌توانند به جای کیفر حبس کیفر توقف در اردوگاهها را برای محکومین معین نمایند.

ماده ۴۳- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران اجازه دارد در چارچوب موافقتنامه‌های قانونی دو یا چند جانبه بین جمهوری اسلامی ایران و سایر دولت‌ها با مشارکت مأمورین دیگر کشورها به منظور شناسایی مجرمین موضوع این قانون، ردیابی منابع مالی، کشف طرق ورود یا عبور محموله‌های قاچاق از کشور، کشف

وسایل یا مکان کشت یا تولید یا ساخت مواد مذکور با تنظیم طرح عملیاتی و درخواست فرمانده نیروی انتظامی با حکم دادستان کل کشور، محموله‌های تحت کنترل را در قلمرو داخلی و با موافقت سایر کشورها در قلمرو آن کشورها مورد تعقیب قرار داده و پس از تکمیل تحقیقات، گزارش اقدام را به دادستان کل کشور یا قاضی‌ای که او تعیین می‌کند تسلیم نماید. هرگونه تغییر در طرح عملیاتی مذکور در حین اجرا با مجوز کتبی دادستان کل کشور بلامانع است.

تبصره ۱- در هر حال احراز هویت و درج مشخصات مأموران دیگر کشورها در طرح عملیات الزامی می‌باشد. ضبط، جایگزینی کلی و یا جزئی و یا اجازه عبور محموله‌های موضوع این ماده از کشور و یا اخذ، نگهداری، اخفا، حمل و یا تحویل مواد مخدر و روانگردان صنعتی غیردارویی و یا تهیه وسایل و تسهیل اقدامات موردنیاز توسط ضابطان طبق موافقت‌نامه‌های قانونی دو یا چندجانبه و با رعایت کنوانسیونهای الحاقی با حکم دادستان کل کشور بلامانع است.

تبصره ۲- رسیدگی به اتهامات متهمان موضوع این ماده در مرحله دادرسی در صلاحیت مرجع قضایی است که از طرف دادستان کل کشور تعیین می‌شود.

ماده ۴۴- وزارت اطلاعات مکلف است ضمن جمع‌آوری اطلاعات لازم در زمینه شبکه‌های اصلی منطقه‌ای و بین‌المللی قاچاق سازمان‌یافته مرتبط با جرائم موضوع این قانون، در حوزه اختیارات قانونی نسبت به شناسایی و تعقیب آنها با حکم دادستان کل یا قاضی‌ای که او تعیین می‌کند اقدام و همچنین نسبت به ارائه سرویس اطلاعاتی به نیروی انتظامی و مراجع ذیصلاح نیز اقدام نماید.

ماده ۴۵- مرتکبان جرائمی که در این قانون دارای مجازات اعدام یا حبس ابد هستند در صورت احراز یکی از شرایط ذیل در حکم مفسد فی الارض می‌باشند و به مجازات اعدام و ضبط اموال ناشی از مواد مخدر یا روانگردان محکوم و در غیر این صورت حسب مورد «مشمولین به اعدام» به حبس درجه یک تا سی سال و جزای نقدی درجه یک تا دو برابر حداقل آن و «مشمولین به حبس ابد» به حبس و جزای نقدی درجه دو و در هر دو مورد به ضبط اموال ناشی از جرائم مواد مخدر و روان‌گردان محکوم می‌شوند:

الف- مواردی که مباشر جرم و یا حداقل یکی از شرکا حین ارتکاب جرم

سلاح کشیده یا به قصد مقابله با مأموران، سلاح گرم و یا شکاری به همراه داشته باشند. منظور از سلاح در این بند، سلاح سرد و سلاح و مهمات موضوع قانون مجازات قاچاق اسلحه و مهمات و دارندگان سلاح و مهمات غیرمجاز مصوب ۱۳۹۰/۶/۷ می‌باشد.

ب- در صورتی که مرتکب نقش سردستگی (موضوع ماده (۱۳۰) قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲/۲/۱) یا پشتیبان مالی و یا سرمایه‌گذار را داشته یا از اطفال و نوجوانان کمتر از هجده سال یا مجانین برای ارتکاب جرم استفاده کرده باشد.

پ- مواردی که مرتکب به علت ارتکاب جرائم موضوع این قانون، سابقه محکومیت قطعی اعدام یا حبس ابد یا حبس بیش از پانزده سال داشته باشد.

ت- کلیه جرائم موضوع ماده (۴) این قانون مشروط بر اینکه بیش از پنجاه کیلوگرم باشد و مواد موضوع ماده (۸) این قانون مشروط بر اینکه بیش از دو کیلوگرم باشد و در خصوص سایر جرائم موضوع ماده (۸) در صورتی که بیش از سه کیلوگرم باشد. اجرای این بند نسبت به مرتکبان، متهمان و مجرمان قبل از لازم‌الاجراء شدن این ماده منوط به داشتن یکی از شرایط بندهای (الف)، (ب) یا (پ) نیز می‌باشد.

تبصره- در مورد جرائم موضوع این قانون که مجازات حبس بیش از پنج سال دارد در صورتی که حکم به حداقل مجازات قانونی صادر شود، جز در مورد مصادیق تبصره ماده (۳۸)، مرتکب از تعلیق اجرای مجازات، آزادی مشروط و سایر نهادهای ارفاقی به استثنای عفو مقام معظم رهبری مذکور در بند (۱۱) اصل یکصد و دهم (۱۱۰) قانون اساسی بهره‌مند نخواهد شد و در صورتی که حکم به مجازات بیش از حداقل مجازات قانونی صادر شود دادگاه می‌تواند بخشی از مجازات حبس را پس از گذراندن حداقل مجازات قانونی به مدت پنج تا ده سال تعلیق کند.

ماده ۴۶- اصلاح این قانون توسط مجلس شورای اسلامی بلامانع است.

تبصره- فهرست مواد مخدر و روان‌گردانهای مورد نظر این قانون افزون بر مواد مندرج در این قانون در قالب طرح یا لایحه در مجلس شورای اسلامی به تصویب خواهد رسید.

قانون مربوط به مواد روان گردان (پسیکوتروپ) مصوب

۱۳۵۴/۲/۸

ماده ۱- مواد روان گردان به موادی گفته می‌شود که در فهرست‌های چهارگانه ضمیمه این قانون مندرج است. وزارت بهداشتی در صورت توصیه کمیسیون مواد مخدر سازمان ملل متحد می‌تواند در فهرست‌های چهارگانه مذکور با تصویب هیأت وزیران تجدید نظر نموده و مراتب را به وسیله روزنامه رسمی کشور شاهنشاهی و جراید کثیرالانتشار اعلام نماید. این تغییرات پس از انقضای پانزده روز از تاریخ انتشار لازم‌الرعايه خواهد بود.

ماده ۲- وزارت بهداشتی مجاز است مواد مندرج در فهرست شماره یک ضمیمه این قانون را منحصراً برای تحقیقات علمی و یا مصارف پزشکی تهیه و یا وارد نموده و طبق آیین‌نامه‌ای که به تصویب کمیسیون‌های بهداشتی مجلسین خواهد رسید به مقادیر محدود فقط در اختیار سازمان‌های تحقیقی و پزشکی دولتی و یا وابسته به دولت و یاسازمانهای تحقیقی و پزشکی دیگری که صلاحیت آنها از طرف دولت تأیید شده باشد قرار دهد.

ماده ۳- هر کس مواد مندرج در فهرست شماره یک را بسازد یا بفروشد یا برای فروش عرضه کند و یا بدون اجازه وزارت بهداشتی عالمماً وارد یا نگاهداری یا حمل نماید حسب مورد به مجازات‌های زیر محکوم خواهد شد:

الف- برای ساختن حبس دائم.

ب- برای فروختن یا به معرض فروش گذاردن حبس جنایی درجه یک از سه تا ۱۵ سال.

ج- برای وارد کردن بیش از ده (۱۰) گرم حبس دائم و برای ده (۱۰) گرم یا کمتر حبس جنایی درجه دو از دو تا ده سال.

د- برای نگاهداری و یا حمل غیر مجاز بیش از مقدار ده (۱۰) گرم حبس جنایی درجه یک از سه تا ۱۵ سال و برای ده (۱۰) گرم یا کمتر حبس جنایی درجه دو از دو تا ده سال.

تبصره- مواد مذکور ولو اینکه با مواد دیگری مخلوط یا محلول باشد از نظر

مجازات خالص محسوب می‌شود مشروط به اینکه به همان صورت قابل مصرف باشد.

ماده ۴- هر کس مواد مندرج در فهرستهای شماره ۲ و ۳ و ۴ ضمیمه این قانون را بدون اجازه وزارت بهداشتی به سازد یا وارد یا صادر نماید علاوه بر ضبط مواد مزبور به حبس جنحه‌ای از ۶۱ روز تا سه سال محکوم خواهد شد.

ماده ۵- سازنده یا واردکننده مجاز مواد مذکور در ماده ۴ این قانون مکلف است قبل از فروش برچسبی روی بسته بندی‌هایی که به دست مصرف‌کننده می‌رسد (شیشه، لوله، جعبه و نظایر آن) الصاق نماید که به فارسی نوشته شده باشد «فروش بدون نسخه پزشک ممنوع است» عمده فروشان دارو و داروخانه‌ها مجاز به عرضه بسته بندی‌های مذکور بدون داشتن برچسب نمی‌باشند و در صورتی که بسته بندی‌های فوق بدون برچسب مذکور خارج از محوطه انبار دیده شود وسیله وزارت بهداشتی ضبط خواهد شد.

ماده ۶- فروش مواد مذکور در ماده ۴ این قانون جز به مؤسسات درمانی و عمده فروشی دارو و داروخانه و لابراتوار یا مؤسسه داروسازی ممنوع است در صورت تخلف علاوه بر ضبط مواد مزبور مرتکب به حبس جنحه‌ای از ۶۱ روز تا سه سال محکوم خواهد شد.

ماده ۷- فروش مواد مذکور در ماده ۴ این قانون به مصرف‌کننده فقط باید از طریق داروخانه انجام گیرد و داروخانه منحصراً در مقابل نسخه پزشک می‌تواند مواد مزبور را به مصرف‌کننده بفروشد متخلف به حبس جنحه‌ای از ۶۱ روز تا شش ماه محکوم خواهد شد.

ماده ۸- نگاهداری مواد مذکور در ماده ۴ این قانون به وسیله افراد غیر مجاز ممنوع است و در صورت تخلف علاوه بر ضبط مواد مذکور مرتکب به حبس جنحه‌ای تا شش ماه محکوم خواهد شد.

ماده ۹- فرآورده‌های دارویی که ماده اصلی آنها محتوی یک یا چند ماده مندرج در فهرستهای شماره ۲ و ۳ و ۴ ضمیمه این قانون باشند مشمول کلیه مقررات ناظر بر ماده مزبور خواهد بود.

تبصره- وارد یا خارج کردن از کشور یا نگاهداری یا حمل مواد مذکور در

ماده ۴ این قانون در صورتی که به مقادیر متناسب یا مصارف درمانی شخصی باشد از شمول کلیه مقررات این قانون معاف خواهد بود.

ماده ۱۰- انتشار آگهی تبلیغاتی در مورد مواد روان‌گردان جز در نشریات پزشکی و دارویی بدون اجازه وزارت بهداشت ممنوع است مرتکب به جزای نقدی از پنج هزار و یک ریال تا پنجاه هزار ریال محکوم خواهد شد.

ماده ۱۱- موادی که به موجب این قانون ضبط می‌شود در اختیار وزارت بهداشتی قرار خواهد گرفت تا در صورت قابل مصرف بودن به مصرف رایگان بیماران برساند و در غیر این صورت معدوم نماید.

ماده ۱۲- آیین‌نامه اجرایی این قانون وسیله وزارت بهداشتی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر دوازده ماده و دو تبصره و فهرست‌های ضمیمه آن پس از تصویب مجلس شورای ملی در جلسه روز سه‌شنبه ۲۲ بهمن ماه ۱۳۵۳ در جلسه روز دوشنبه هشتم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و پنجاه و چهار شمسی به تصویب مجلس سنا رسید.
رییس مجلس سنا- جعفر شریف امامی

فهرست شماره ۱ (اصلاحی ۱۳۸۳/۱/۱)

برولامفتامین Brolamfetamine

کاتینون Cathinon

دی.ای.تی. DET

دی.ام.ای DMA

دی.ام.اچ.پی DMHP

دی.ام.تی DMT

دی.ا.ا.ی.تی. DOET

اتیسیکلیدمین Eticyclidine

اتریپتامین Etryptamine

(+) - Lysergide (LSD, LSD۲۵) (۲۵ دی.اس.دی و ال.اس.دی) (۲۵)
ام.دی.ام.ای MDMA
مسکالین Mescaline
متکاتینون Methcathinone
۴ - متیل آمینورکس Methylaminorex
ام.دی.ای MMDA
ان - اتیل ام.دی.ای N-Ethyl MDA
ان - هیدروکسی ام.دی.ای N-Hydroxy MDA
پاراهگزیل Parahexyl

فهرست شماره ۲ (اصلاحی ۱۳۸۳/۱/۱)

آمفتامین Amfetamine
دگزامفتامین Dexamfetamine
فنتیلین Fenetylline
لوامفتامین Levamfetamine
لوومتامفتامین Levomethamphetamine
مکلوکالون Mecloqualone
متفامفتامین Metamfetamine
متامفتامین راسمیت Metamfetamine Racemate
متاکالون Methaqualone
متیل فنیدیت Methylphenidate
فن سیلکیدین Phencyclidine
فن مترازین Phenmetrazine
سکوباربیتال Secobarbital
درونابینول (دلتا - ۹ - تتراهیدروکانابینول و ایزومرهای آن)
Dronabinol Delta۹

(tetrahydrocannabinol and its stereochemical variants)

Zipeprol زیپپرول

پی.ام.ای PMA

Psilocine, Psilocin پسیلوسین، پسیلوتسین

Psilocybine پسیلوسیبین

Rolicyclidine رولیسیکلیدین

اس.تی.پی.دی.ا.ام STP, DOM

Tenamfetamine تنامفتامین

Tenocyclidine تنوسیکلیدین

تتراهیدرو کانابینول و تمام ایزومرهای آن

Tetrahydrocannabinol and their stereochemical variants

تی.ام.ای TMA

فهرست شماره ۳ (اصلاحی ۱۳۸۳/۱/۱)

آموباربیتال Amobarbital

بوپرنورفین Buprenorphine

بوتالبیتال Butalbital

کاتین Cathine

سیکلوباربیتال Cyclobarbital

فلونیترازپام Flunitrazepam

گلو تتیماید Glutethimide

پنتازوسین Pentazocine

پنتوباربیتال Pentobarbital

- آلوباربیتال Allobarbital
آلپرازولام Alprazolam
آمفپرامون Amfepramone
آمینورکس Aminorex
باربیتال Barbital
بنزفتامین Benzfetamine
برومازپام Bromazepam
بوتوباربیتال Butobarbitol
بروتیزولام Brotizolam
کاماژپام Camazepam
کلردیازپوکساید Chlordiazepoxide
کلوبازام Clobazam
کلونازپام Clonazepam
کلورازپات Clorazepate
کلوتیازپام Clotiazepam
کلوگزازولام Cloxazolam
دلورازپام Delorazepam
دیازپام Diazepam
استازولام Estazolam
اتکلورونول Ethchlorvynol
اتیپنمیت Ethinamate
اتیل لوفلازپات Ethyl loflazepate
اتیل آمفتامین Etil amfetamine
فنکامفامین Fencamfamin
فنپروپورکس Fenproporex

- Fludiazepam فلودیازپام
- Flurazepam فلورازپام
- Halazepam هالازپام
- Haloxazolam هالوگزازولام
- Ketazolam کتازولام
- Lefetamine لفتامین
- Lorazepam لورازپام
- Lormetazepam لورمتازپام
- Mazindol مازیندول
- Medazepam مدازپام
- Mefenorex مفنورکس
- Meprobamate میروبامات
- Mesocarb مزوکارب
- Methylphenobarbital متیل فنوباربیتال
- Methyprylon متی پریلون
- Midazolam میدازولام
- Nimetazepam نیمتازپام
- Nitrazepam نیترازپام
- Nordazepam نوردازپام
- Oxazepam اگزازپام
- Oxazolam اگزازولام
- Pemoline پمولین
- Phendimetrazine فندیمترازین
- Phenobarbital فنوباربیتال
- Phentermine فن ترمین
- Pinazepam پینازپام
- Pipradrol پیپرادرول

Prazepam پرازپام

Pyrovalerone پیرووالرون

Secbutabarbital سکبوتاباربیتال

Temazepam تمازپام

Tetrazepam تترازپام

Triazolam تریازولام

Vinylbital وینیل بیتال

فهرستهای فوق منضم به قانون مواد روان گردان (پسیکو تروپ) می باشد.
رییس مجلس سنا- جعفر شریف امامی

قانون منع کشت خشخاش و استعمال تریاک مصوب

۱۳۳۴/۰۸/۰۷

ماده ۱- از تاریخ تصویب این قانون کشت خشخاش و تهیه و ورود مواد افیونی (تریاک و شیره و سایر مشتقات آن) و استفاده از اماکن عمومی برای استعمال مواد مزبوره و ساختن و وارد کردن آلات و ادوات مربوطه بدان در سراسر کشور ایران ممنوع خواهد بود.

ماده ۲- از تاریخ تصویب این قانون تا شش ماه مهلت داده می‌شود که معتادین به مواد افیونی خود را به مراکزی که وزارت بهداشتی آگهی خواهد کرد معرفی نمایند تا وسائل معالجه در دسترس آنان گذاشته شود.

تبصره- دولت مکلف است به وسیله بانک کشاورزی و سایر بنگاههای وابسته بخود کمکهای اعتباری به صورت وامهای طویل‌المدت و همچنین کمکهای فنی لازم به منظور تسهیل تبدیل زراعت خشخاش به زراعت‌های دیگر در حدود مقدرات و توانائی خود به کشاورزان که فاقد استطاعت مالی باشند به عمل آورد و نیز دولت ملزم است اعتبار کافی برای اجرای مقررات ماده ۳ در اختیار وزارت بهداشتی بگذارد.

ماده ۳- پس از انقضاء مدت شش ماه مذکور در ماده قبل استعمال مواد افیونی و نگاهداری و خرید و فروش آن ممنوع خواهد بود.

ماده ۴- دولت مکلف است منتهی تا یک ماه از تاریخ تصویب این قانون آئین‌نامه اجرائی و جریمه لازم و همچنین طرز مجازات متخلفین از مقررات این قانون را تنظیم و پس از تصویب کمیسیون‌های مربوطه به مجلسین که مشترکاً تشکیل می‌شود به موقع اجرا گذارد.

ماده ۵- وزارتخانه‌های بهداشتی و کشاورزی و دارائی و دادگستری مأمور اجرای این قانون می‌باشند.

این قانون که مشتمل بر پنج ماده و یک تبصره است در جلسه سه‌شنبه یازدهم مهرماه یکهزار و سیصدوسی و چهار به تصویب مجلس شورای ملی رسیده و پس از اعاده آن از طرف مجلس سنا در تاریخ هفتم آبان ماه یکهزار و سیصد و چهار ابلاغ

آن به دولت از طرف مجلس شورای ملی تأیید گردید.
رئیس مجلس شورای ملی - رضا حکمت
اصل فرمان همایونی و قانون در دفتر نخست وزیر است. نخست وزیر

قانون مربوط به اصلاح قانون منع کشت خشخاش و استعمال

تریاک مصوب ۱۳۳۸/۰۲/۱۹

مواد مخدره مذکور در این قانون به دو دسته تقسیم می‌شود:

اول- مواد افیونی که شامل تریاک و سوخته تریاک و شیره و یا سایر ترکیباتی می‌شود که دارای مواد مزبور باشد.

دوم- سایر ادویه مخدره اعم از مشتقات تریاک (مانند مرفین و هروئین) و کوکائین و مواد مخدره صنعتی و شیمیایی که در فهرست ادویه مخدره سازمان ملل متحد تعیین شود و یا سازمان بهداشت جهانی مراقبت در مصرف آن را ضروری شناسد.

فهرست مواد مخدره مذکور را وزارت بهداشتی به تفکیک تنظیم و پس از تصویب هیأت وزیران همزمان با این قانون یک نوبت در روزنامه رسمی کشور شاهنشاهی و سه نوبت متوالی در یکی از جراید کثیرالانتشار مرکز منتشر خواهد نمود وزارت بهداشتی می‌تواند با تصویب هیأت وزیران در فهرست مواد مخدره تجدیدنظر نماید.

تبصره ۱- حشیش و مواد مخدره مشابه آن که از طرف وزارت بهداشتی در فهرست مندرج در این ماده تعیین خواهد شد از نظر مقررات این قانون در ردیف مواد افیونی محسوب می‌شوند.

تبصره ۲- وزارت کشور مکلف است به وسیله استانداری و فرمانداری و بخشداری و دهبانان فهرست مواد مخدره مذکور در این ماده و مفاد این قانون را در تمام کشور به اطلاع مردم برساند.

ماده ۲- وزارت بهداشتی منحصراً مجاز است مواد مخدره را که برای مصارف طبی و علمی کشور لازم است تهیه و وارد کشور نموده و طبق آیین‌نامه‌ای که تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسانید توزیع نماید آیین‌نامه مزبور قابل تجدیدنظر خواهد بود.

ماده ۳- برای نظارت و مراقبت در اجرای این قانون و قانون منع کشت خشخاش مصوب هفتم آبان ماه ۱۳۳۴ و هماهنگی کردن اقدامات کلیه مقامات مسئول و تمرکز کلیه امور مربوط به مواد مخدره اداره‌ای در وزارت بهداشتی به نام اداره کل نظارت بر مواد مخدره تشکیل می‌شود که قائم‌مقام سازمان منع کشت

خشخاش نیز خواهد بود.

ماده ۴- مجازات سازنده یا واردکننده هر یک از مواد مخدره مذکور در ماده ۱ حبس موقت با اعمال شاقه از پنج سال تا ۱۵ سال و پرداخت جریمه نقدی معادل مبلغ پانصد ریال برای هر گرم از مواد افیونی و سه هزار ریال برای هر گرم از سایر ادویه مخدره است و در صورت تکرار مجازات مرتکب علاوه بر جزای نقدی اعدام است.

ماده ۵- هر کس یکی از مواد مخدره مذکور در ماده ۱ را تهیه کند یا بفروشد یا در معرض فروش گذارد یا بدون مجوز طبی بخرد به حبس موقت با اعمال شاقه از سه تا پانزده سال و پرداخت جریمه نقدی معادل مبلغ پانصد ریال برای هر گرم از مواد افیونی و سه هزار ریال برای هر گرم از سایر ادویه مخدره محکوم می‌شود و در صورت تکرار علاوه بر مجازات نقدی به حبس دائم با اعمال شاقه محکوم می‌گردد.

ماده ۶- هر کس محلی برای استعمال مواد مخدره دایر کند یا به نحوی از انحاء از این ممر سهمیم در منافع باشد و یا با مرتکب اصلی شرکت نماید به جریمه نقدی از ده هزار ریال تا یکصد هزار ریال و حبس مجرد از دو تا ده سال و هر کس به نحوی از انحاء معاونت در عمل مزبور نماید به حداقل مجازات مرتکب محکوم می‌شود. هر کس در محل‌های مزبور قبول خدمت نماید به حبس تأدیبی تا دو سال محکوم می‌گردد و در صورتی که مرتکبین جرائم فوق از مأموران دولت باشند به حداکثر مجازات مقرر محکوم خواهد شد.

ماده ۷- هر کس یکی از مواد مخدره را مخفی نماید یا از محلی به محل دیگر حمل کند به حبس تأدیبی تا سه سال و پرداخت جریمه نقدی به میزان مقرر در ماده چهار این قانون محکوم می‌شود هر گاه مواد مکشوفه یا محموله بیش از مقدار پنجاه گرم مواد افیونی و یا یک گرم از سایر ادویه مخدره باشد مجازات مرتکب حبس مجرد از دو سال تا ده سال و جریمه نقدی به میزان مقرر در ماده چهار این قانون خواهد بود.

تبصره- هر گاه مأمورین کشف و ضبط مواد مخدره تمام یا مقداری از مواد مکشوفه را به نفع متهم از بین برده یا به نفع خود تصاحب نماید به مجازات

مصرحه در این ماده محکوم خواهند شد.

ماده ۸- در هر مورد که دادگاه تشخیص داد حامل مواد مخدره صاحب آن نبوده و متصدی حمل از طرف دیگری است معاون جرم محسوب و مباشر جرم صاحب مال می‌باشد که به مجازات مجرم اصلی محکوم می‌گردد. پرداخت جرائم فقط به عهده صاحب مال خواهد بود.

ماده ۹- استعمال هر نوع مواد مخدره ممنوع است هر کس بدون مجوز طبیبی مواد مخدره را استعمال نماید و یا به دیگری تزریق کند به حبس تأدیبی از شش ماه تا سه سال محکوم می‌شود در صورتی که ماده مخدره مرفین یا هروئین باشد مجرم به حد اکثر مجازات مقرر در این ماده محکوم خواهد شد.

تبصره ۱- در صورت محکومیت متهم معتاد وزارت بهداشتی مکلف است معتاد را بستری و ترک اعتیاد نماید. دوره معالجه این قبیل اشخاص جزء مدت محکومیت آنان محسوب خواهد شد.

تبصره ۲- هر کسی شخصی را به نام معتاد یا فروشنده غیر مجاز مواد مخدره و یا محلی را به نام مرکز فروش قاچاق یا استعمال مواد مزبور که مطبوعات درج یا معرفی نماید عدم صحت آن به ثبوت برسد در صورت شکایت مدعی خصوصی مفتری از شش ماه تا یک سال به حبس تأدیبی محکوم خواهد شد.

ماده ۱۰- موارد مخدره مذکور در این قانون ولو آن که مخلوط با مواد دیگری باشد از نظر مجازات خالص محسوب می‌شود.

ماده ۱۱- در موارد مذکور در ماده ۴ و قسمت اخیر ماده ۷ این قانون وسیله نقلیه موتوری حامل مواد مخدره که مال مرتکب بوده و در حین کشف به دست مأمورین افتد به دستور دادستان موقتاً توقیف و در صورت محکومیت مرتکب طبق رأی دادگاه به ملکیت وزارت بهداشتی استقرار خواهد یافت.

ماده ۱۲- الف- شیره کشخانه و محل استعمال مواد مخدره پس از کشف بلافاصله به دستور دادستان شهرستان بسته خواهد شد.

ب- چنانچه محل‌های مزبور قسمتی از یک خانه مسکونی باشد که اشخاص دیگر در آن سکونت دارند فقط قسمتی که محل استقرار شیره و یا استعمال سایر مواد مخدره بوده است بسته خواهد شد.

ج- چنانچه مالک محل و دایرکننده شخص واحد باشد محل مزبور برای مدت یک سال بسته خواهد شد و چنانچه محل مزبور اجاری باشد اجازه منفسخ و با حضور نماینده دادستان ملک تحویل موجر خواهد شد در صورتی که موجر با علم و اطلاع محل مزبور را بعداً برای استعمال مواد مخدره اجاره دهد و یا واگذار نماید به مجازات معاون جرم محکوم خواهد شد.

تبصره-۵ در مورد محل فروش مواد مخدره پروانه کسب محل مزبور بلافاصله توقیف و در صورت محکومیت متهم باطل خواهد شد.

ماده ۱۳- هر کس مبادرت به کشت خشخاش نماید علاوه بر امحاء کشت به حبس با اعمال شاقه از سه تا ۱۵ سال و جریمه نقدی معادل یکصد هزار ریال برای هر هکتار اراضی یا کمتر مورد کشت قرار گرفته محکوم می‌شود و در صورت تکرار مجازات مرتکب علاوه بر پرداخت جریمه نقدی حبس دایم با اعمال شاقه است.

تبصره-۶ هر گاه ثابت شود که کشت خشخاش به دستور مالک یا مستأجر یا قائم‌مقام قانونی آنها به عمل آمده در این صورت اشخاص مزبور علاوه بر پرداخت جریمه معینه به حداکثر مجازات مقرر در ماده فوق و زارع به حداقل قانونی مجازات مزبور محکوم خواهد شد.

ماده ۱۴- هر کس بذر یا گرزخ خشخاش را نگهداری یا مخفی کند به حبس تأدیبی از ۲ ماه تا سه سال محکوم خواهد شد.

ماده ۱۵- در هر محلی که کشت خشخاش به عمل آید کدخدا مکلف است بلافاصله مراتب را کتباً به بخشدار حوزه خود گزارش دهد بخشدار باید بلافاصله پس از دریافت گزارش کدخدا جریان را به فرمانداری و بهداری و دادستان شهرستان و نزدیکترین پست ژاندارمری محل اطلاع دهد ژاندارمری موظف است پس از دریافت گزارش بخشدار منتهی تا یک هفته با حضور مأمورین بهداری- کشاورزی و دادستان یا نمایندگان آنها در محل کشت حاضر و کشت مزبور را محو نمایند و جریان امر را به فرمانداری مربوطه اطلاع دهند در نقاطی که دادگاه بخش مستقل وجود دارد امین صلح در امر امحاء کشت خشخاش نمایندگی دادستان شهرستان را خواهد داشت.